បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា

នៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជំពូកទី ១
អំពីការិយាល័យបណ្តោះអាសន្ន និង ភារកិច្ច

ប្រការ ១ :

រដ្ឋសភាប្រជុំជាសាមញ្ញពីរដងក្នុង ១ ឆ្នាំ ។

សម័យប្រជុំនីមួយៗ មានថិរវេលាយ៉ាងតិចបីខែ។

ប្រការ ២ ថ្មី (**ពីរ**) :

នៅពេលបើកសម័យប្រជុំលើកទី១ នៃនីតិកាលនីមួយៗ រដ្ឋសភាត្រូវចាប់ដំណើរការក្រោមអធិបតីភាពប្រធានបណ្តោះអាសន្នមួយរូប ដែលជាបេក្ខជនជាប់ឆ្នោតមានអាយុច្រើនជាងគេដែលមានវត្តមាន ហើយមានសមាជិកប្រាំរូប ដែលជាបេក្ខជនជាប់ឆ្នោតមានអាយុតិចជាងគេដែលមានវត្តមាន ជាលេខាធិការដើម្បីជួយប្រធានក្នុងការងារ ។

ក-ក្នុងករណីធម្មតា ក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រឹទ្ធសមាជិករដ្ឋសភាខាងលើនេះ ប្រសិនបើមានកូរ៉ុមលើសពីពាក់កណ្តាលនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល រដ្ឋសភាត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើការតាមរបៀបវារៈដូចតទៅ :

១-សម្រេចអំពីសុពលភាពនៃអាណត្តិរបស់សមាជិកនីមួយៗ ។

២-បោះឆ្នោតជ្រើសរើសដាច់ដោយឡែកពីគ្នានូវ ប្រធាន អនុប្រធានទាំងពីររបស់រដ្ឋសភា ដោយមតិភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ។

មិនអាចជជែកពិភាក្សាអ្វីឡើយនៅក្រោមអធិបតីភាពរបស់ព្រឹទ្ធសមាជិក ។

តំណាងរាស្ត្រទាំងអស់ត្រូវធ្វើសច្ចាប្រណិធានមុនពេលចូលកាន់តំណែង ដូចមានខ្លឹមសារចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។

ខ-ក្នុងករណីដែលស្ថានភាពនយោបាយតម្រូវឲ្យអនុវត្តតាមច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែមសំដៅធានានូវដំណើរការជាប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រឹទ្ធសមាជិករដ្ឋ-សភាខាងលើនេះ ប្រសិនបើមានកូរ៉ុមលើសពីពាក់កណ្តាលនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល រដ្ឋសភាត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើការតាមរបៀបវារៈដូចតទៅ :

១-សម្រេចអំពីសុពលភាពនៃអាណត្តិរបស់សមាជិកនីមួយៗ ។

២-បោះឆ្នោតជាកញ្ចប់ដើម្បីជ្រើសតាំង ប្រធាន អនុប្រធានរដ្ឋសភា ប្រធាន អនុ-ប្រធានគណៈកម្មការជំនាញទាំងអស់នៃរដ្ឋសភា និងផ្តល់សេចក្តីទុកចិត្តចំពោះរាជរដ្ឋាភិ-

បាលនៅដើមនីតិកាលនីមួយៗ ដោយវិធីលើកដៃ និងដោយសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតនៃសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ។

មិនអាចជជែកពិភាក្សាអ្វីឡើយនៅក្រោមអធិបតីភាពរបស់ព្រឹទ្ធសមាជិក ។

តំណាងរាស្ត្រទាំងអស់ត្រូវធ្វើសច្ចាប្រណិធានមុនពេលចូលកាន់តំណែង ដូចមានខ្លឹមសារចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៥ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។

ជំពូកទី ២
អំពីសុពលភាពនៃអ្នកតំណាងរាស្ត្រ

ប្រការ ៣ ថ្មី :

នៅពេលបើកសម័យប្រជុំខាងលើនេះ ព្រឹទ្ធសមាជិករដ្ឋសភាប្រកាសជូនអង្គសភា :

-ឈ្មោះបេក្ខជនជាប់ឆ្នោតជាស្ថាពរ ដែលគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោតបានបញ្ជូនមក ។

-ឈ្មោះបេក្ខជនជាប់ឆ្នោតដែលមានគេប្ដឹងតវ៉ា ហើយដែលក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញបានបដិសេធបណ្ដឹងទាំងនោះ ។

-ឈ្មោះតំណាងរាស្ត្រពេញសិទ្ធិទាំងអស់ដែលបានសម្រេចសុពលភាពរួចហើយត្រូវបិទផ្សាយក្នុងរដ្ឋសភា និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈក្រោយពេលប្រជុំ ។

ប្រការ ៤ ថ្មី :

តំណាងរាស្ត្រមានឋានៈ និងបុព្វសិទ្ធិស្មើនឹងឧត្តមមន្ត្រីផុតលេខ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

តំណាងរាស្ត្រគ្រប់រូប ត្រូវបានទទួលការធានារ៉ាប់រងសង្គមនៅក្នុងអាណត្តិរបស់ខ្លួន ។ ដោយឡែក ក្នុងករណីដែលតំណាងរាស្ត្រទទួលអនិច្ចកម្មនៅក្នុងអាណត្តិ រដ្ឋសភាត្រូវទទួលបន្ទុករៀបចំពិធីបុណ្យសព និងផ្តល់ប្រាក់បំណាច់ ព្រមទាំងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗ គ្រប់យ៉ាងដល់គ្រួសារសព រយៈពេលមួយឆ្នាំទៀត គិតពីថ្ងៃទទួលអនិច្ចកម្ម ។

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភា ត្រូវរៀបចំរបបប្រាក់បំណាច់ របបធានារ៉ាប់រងសង្គម របបបេសកកម្ម និងលក្ខខណ្ឌធ្វើការងាររបស់តំណាងរាស្ត្រ ។

ជំពូកទី ៣
អំពីគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ និង គណៈកម្មការនានានៃរដ្ឋសភា

ប្រការ ៥ ថ្មី (ពីរ) :

ក្រោយពីព្រះមហាក្សត្រ ឬព្រះរាជតំណាងបានបើកនីតិកាលរដ្ឋសភារួចហើយ ហើយបើអង្គសភាមានសមាជិកវត្តមានលើសពីពាក់កណ្តាលនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល រដ្ឋសភាអាចដំណើរការបន្តតាមរបៀបវារៈ ដូចមានចែងក្នុងប្រការ ២ ថ្មី (ពីរ) ។

ប្រការ ៦ ថ្មី (ពីរ) :

គណៈកម្មការនានានៃរដ្ឋសភាមាន :

១-*គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្ស ទទួលពាក្យបណ្តឹង អង្កេត និងទំនាក់ទំនងរដ្ឋសភាព្រឹទ្ធសភា*

២-*គណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច ហិរញ្ញវត្ថុ ធនាគារ និងសវនកម្ម*

៣-*គណៈកម្មការផែនការ វិនិយោគ កសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ បរិស្ថាន និងធនធានទឹក*

៤-*គណៈកម្មការមហាផ្ទៃ ការពារជាតិ និងមុខងារសាធារណៈ*

៥-*គណៈកម្មការកិច្ចការបរទេស សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ឃោសនាការ និងព័ត៌មាន*

៦-*គណៈកម្មការនីតិកម្ម និងយុត្តិធម៌*

៧-*គណៈកម្មការអប់រំ យុវជន កីឡា ធម្មការ កិច្ចការសាសនា វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍*

៨-*គណៈកម្មការសុខាភិបាល សង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន យុវនីតិសម្បទា ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងកិច្ចការនារី*

៩-*គណៈកម្មការសាធារណការ ដឹកជញ្ជូន ទូរគមនាគមន៍ ប្រៃសណីយ៍ ឧស្សាហកម្ម រ៉ែ ថាមពល ពាណិជ្ជកម្ម រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់*

១០-*គណៈកម្មការអង្កេត បោសសំអាត និងប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ។*

ប្រការ ៧ ថ្មី :

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភាមាន :

- *ប្រធានរដ្ឋសភា*
- *អនុប្រធានទាំងពីរ នៃរដ្ឋសភា*
- *ប្រធានគណៈកម្មការនានា នៃរដ្ឋសភា ។*

ប្រធានរដ្ឋសភាជាប្រធានគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភា ។

កូរ៉ុមសម្រាប់ប្រជុំគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភា ត្រូវឲ្យមានលើសពីពាក់កណ្តាលនៃចំនួនសមាជិក ។

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភា មានអាណត្តិស្មើនឹងនីតិកាលរបស់រដ្ឋសភា ។

ប្រការ ៨ :

ប្រធានរដ្ឋសភាមានមុខការដូចតទៅនេះ :

ក-ជានាការប្រព្រឹត្តទៅនៃរដ្ឋសភាឲ្យបានត្រឹមត្រូវតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ

ខ-ដឹកនាំអង្គប្រជុំនៃរដ្ឋសភា

គ-បើក និងលើកពេលប្រជុំនៃរដ្ឋសភា

ឃ-ចាត់ចែងការពិភាក្សា ហើយចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុនៃការប្រជុំនៃរដ្ឋសភា

ង-ញ៉ាំងឲ្យប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា

ច-រក្សាការពារសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងរដ្ឋសភា

ឆ-តំណាងរដ្ឋសភាក្នុងការទាក់ទងជាមួយព្រះមហាក្សត្រ និងអាជ្ញាធរសាធារណៈ ។

ប្រការ ៩ ថ្មី :

អនុប្រធានទាំងពីរជួយធ្វើការប្រធានទៅតាមការបែងចែកភារកិច្ចពីប្រធាន ។ កាលបើប្រធានអវត្តមាន ឬមកធ្វើការពុំបាន អនុប្រធានធ្វើការជួសប្រធាន ក្នុងឋានៈជាប្រធានស្តីទី តាមរយៈលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ។

ប្រការ ១០ ថ្មី (**ពីរ**) :

ក្នុងករណីធម្មតា រដ្ឋសភាត្រូវបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងដាច់ដោយឡែកពីគ្នានូវសមាជិកគណៈកម្មការនានានៃរដ្ឋសភា ។ គណៈកម្មការនីមួយៗ ត្រូវជ្រើសតាំង ប្រធានមួយរូប អនុប្រធានមួយរូប និងលេខាធិការមួយរូប ដោយវិធីបោះឆ្នោត ។

ក្នុងករណីដែលស្ថានភាពនយោបាយតម្រូវឲ្យអនុវត្តតាមច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែមសំដៅធានានូវដំណើរការជាប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ ការជ្រើសរើសប្រធាន និងអនុប្រធានគណៈកម្មការនានានៃរដ្ឋសភា ត្រូវអនុវត្តតាមចំណុច ខ.២ នៃប្រការ ២ថ្មី (ពីរ) ។ បន្ទាប់មករដ្ឋសភាអាចដំណើរការបន្ត ដើម្បីជ្រើសតាំងដាច់ដោយឡែកពីគ្នានូវសមាជិកគណៈកម្មការនានានៃរដ្ឋសភា ដោយសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ។

ពេលប្រធានគណៈកម្មការអវត្តមាន អនុប្រធានគណៈកម្មការបំពេញការងារជួសប្រធាន ក្នុងឋានៈជាប្រធានស្តីទី តាមរយៈលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ។

កូរ៉ុមសម្រាប់ប្រជុំគណៈកម្មការនានា ត្រូវឲ្យមានលើសពីពាក់កណ្តាលនៃចំនួនសមាជិក ។

គណៈកម្មការនីមួយៗ មានសមាជិកយ៉ាងតិចប្រាំពីររូប ។ តំណាងរាស្ត្រមួយរូប អាចជាសមាជិកពីរគណៈកម្មការបាន ។

ប្រការ ១១ :

រដ្ឋសភាអាចតាំងគណៈកម្មការពិសេសដែលមានសមាជិកច្រើន ឬតិចតាមតម្រូវការ ។

ប្រការ ១២ :

គណៈកម្មការនីមួយៗ អាចស្នើសុំប្រធានរដ្ឋសភាចាត់តាំងអ្នកជំនាញ ដែលមិនមែនជាអ្នកតំណាងរាស្ត្រឲ្យចូលរួមធ្វើការបាន ។ អ្នកជំនាញនោះគ្មានសិទ្ធិសម្រេចក្នុងគណៈកម្មការទេ ។

ប្រការ ១៣ :

សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ និងគណៈកម្មការនានារបស់រដ្ឋសភាដែលខានមកប្រជុំដោយឥតជូនដំណឹង ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ដូចមានចែងក្នុងប្រការ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ និង៧២ ។

ជំពូកទី ៤
អំពីអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន

ប្រការ ១៤ ថ្មី :

រដ្ឋសភាមានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយទទួលបន្ទុកខាងការរៀបចំធ្វើកំណត់ហេតុរបស់រដ្ឋសភា និងរបស់គណៈកម្មការនានា ។ អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននេះ ទទួលរ៉ាប់រងនូវគ្រប់កិច្ចការរដ្ឋបាល និងសេវានានាជូនរដ្ឋសភា និងគណៈកម្មការទាំងអស់ ព្រមទាំងទំនាក់ទំនងផ្សេងៗ ក្រៅរដ្ឋសភា ។

ប្រការ ១៥ ថ្មី (ពីរ) :

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការមួយរូប និងអមដោយអគ្គលេខាធិការរងមួយចំនួនតាមការចាំបាច់ ។

អគ្គលេខាធិការ និងអគ្គលេខាធិការរង ត្រូវជ្រើសតាំងក្នុងចំណោមមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ មានបទពិសោធន៍ក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលយ៉ាងតិចដប់ឆ្នាំ ហើយដែលមិនមែនជាសមាជិករដ្ឋសភា និងមិនមែនជាអ្នកដឹកនាំក្នុងគណបក្សនយោបាយណាមួយ ។

ប្រការ ១៦ :

អគ្គលេខាធិការ និងអគ្គលេខាធិការរង ត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ តាមសេចក្តីស្នើរបស់ប្រធានរដ្ឋសភា ក្រោយពីបានពិគ្រោះជាមួយអនុប្រធានទី១ និងអនុប្រធានទី២ នៃរដ្ឋសភា ។

អគ្គលេខាធិការ និងអគ្គលេខាធិការរងមានឋានៈស្មើនឹង រដ្ឋលេខាធិការ និងអនុរដ្ឋលេខាធិការ ។

ប្រការ ១៧ ថ្មី :

បុគ្គលិកទាំងអស់នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវតែងតាំងដោយប្រធានរដ្ឋសភាស្របតាមច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការនៃក្រុមនីតិប្បញ្ញត្តិ ។

ប្រការ ១៨ :

កំណត់ហេតុទាំងអស់ និងឯកសារដទៃទៀតរបស់រដ្ឋសភា ត្រូវរក្សាទុកនៅក្នុងអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ហើយមិនត្រូវធ្វើឲ្យបែកខ្ចរខ្ចាយទៅខាងក្រៅ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីប្រធានឡើយ ។

ជំពូកទី ៥
អំពីរបៀបវារៈ

ប្រការ ១៩ :

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភាជាអ្នករៀបចំរបៀបវារៈនៃពេលប្រជុំនីមួយៗ ។ មុនផុតពេលប្រជុំនីមួយៗ ប្រធានអានរបៀបវារៈសម្រាប់ពេលប្រជុំបន្តទៅទៀត ។

ប្រការ ២០ :

ក្នុងរបៀបវារៈមានសេចក្តីជាលំដាប់មុនក្រោយ ដូចតទៅនេះ :

១-បញ្ហាទាំងឡាយដែលរដ្ឋសភាបានសម្រេចជាទុកជាការប្រញាប់

២-បញ្ហាទាំងឡាយដែលរាជរដ្ឋាភិបាលជូនមករដ្ឋសភា ។

ជំពូកទី ៦
អំពីសេចក្តីព្រាងច្បាប់ និង សេចក្តីស្នើច្បាប់

ប្រការ ២១ :

សេចក្តីព្រាងច្បាប់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបញ្ជូនមកគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភា ។ សេចក្តីព្រាងច្បាប់នោះជាលិខិតលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវចែកជូនអ្នកតំណាងរាស្ត្រទាំងអស់ ព្រមទាំងសេចក្តីថ្លែងហេតុមកជាមួយផង ។

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភាបញ្ជូនសេចក្តីនោះទៅគណៈកម្មការតាមមុខជំនាញឲ្យពិនិត្យ ។ កាលបើពិនិត្យរួចហើយ ប្រធាននៃគណៈកម្មការនោះត្រូវនាំយកយោបល់របស់គណៈកម្មការមកជម្រាបជូនរដ្ឋសភា ។

ប្រការ ២២ ថ្មី :

សេចក្តីស្នើច្បាប់ដែលតំណាងរាស្ត្រ ឬសមាជិកព្រឹទ្ធសភា ជាអ្នកធ្វើនោះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ចែកជាមាត្រា ហើយមានសេចក្តីថ្លែងហេតុនៅខាងដើមជាប់មកជាមួយផង ។

ប្រការ ២៣ :

អ្នកតែងសេចក្តីស្នើច្បាប់មានសិទ្ធិចូលរាយការណ៍ជម្រាបគណៈកម្មការ ដែលពិនិត្យសេចក្តីស្នើនោះ ។

ប្រការ ២៤ :

គណៈកម្មការអាចសន្និដ្ឋានថា :

- សូមឲ្យរដ្ឋសភាលើកចោលពុំពិចារណាក៏បាន ។
- សូមឲ្យរដ្ឋសភាបញ្ចេញមតិជាមុនសិន តើគួរទទួលពិចារណា ឬទេ ។
- សូមឲ្យរដ្ឋសភាទទួលពិចារណា ហើយនិងទុកជាការប្រញាប់ផងក៏បាន ។

ប្រការ ២៥ :

អ្នកតែងសេចក្ដីស្នើច្បាប់ អាចដកសេចក្ដីស្នើនោះចេញបាន ទោះបីរដ្ឋសភាចាប់ពិភាក្សាហើយក៏ដោយ ។ សេចក្ដីស្នើច្បាប់ដែលដកចេញនោះ សមាជិកឯទៀតអាចសុំឲ្យរដ្ឋសភាពិភាក្សាវិញបាន ។

ជំពូកទី ៧
អំពីការពិភាក្សាលើសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ និង សេចក្ដីស្នើច្បាប់

ប្រការ ២៦ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្រគ្រប់រូបអាចស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មលើសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្ដីស្នើច្បាប់បាន ។ ពាក្យសុំធ្វើវិសោធនកម្មនេះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនទៅគណៈកម្មការជំនាញក៏បាន ឬជូនទៅរដ្ឋសភាក្នុងពេលប្រជុំពេញអង្គក៏បាន ។

ប្រការ ២៧ :

អង្គសភាសម្រេចថាយល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រមយកពាក្យសុំនោះមកពិភាក្សា ។

ប្រការ ២៨ :

អង្គសភាមិនអនុម័តលើវិសោធនកម្មក្នុងថ្ងៃដែលទទួលពាក្យសុំនោះទេ វៀរលែងតែជាការប្រញាប់ ។

ប្រការ ២៩ (**ថ្មី**) :

ការពិភាក្សាលើសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្ដីស្នើច្បាប់ត្រូវធ្វើដូចតទៅ :

១-អង្គសភាពិភាក្សា និងអនុម័តលើខ្លឹមសារទាំងមូល គឺបញ្ចេញមតិថាតើគួរទទួលពិចារណាឬទេ ។

២-អង្គសភាពិភាក្សា និងអនុម័តលើមាត្រាមួយម្ដងៗក៏បាន ឬលើជំពូកមួយម្ដងៗក៏បាន ។

អង្គសភាអាចប្រើនីតិវិធីពិភាក្សាសង្ខេបបាន ដោយពិភាក្សាតែមាត្រា ឬជំពូកណាដែលមានសំណើធ្វើវិសោធនកម្មជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដូចមានចែងក្នុងប្រការទាំងឡាយខាងលើនេះ ។

ក្នុងករណីដែលនឹងត្រូវប្រើនីតិវិធីណាមួយខាងលើនេះគណៈកម្មាធិការអចិ-

ត្រៃទ្រព្យត្រូវជូនព័ត៌មានដល់អ្នកតំណាងរាស្ត្រជាមុន ។

៣-អង្គសភាអនុម័តលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬសេចក្តីស្នើច្បាប់ទាំងមូល ។

ជំពូកទី ៨
អំពីបញ្ញត្តិពិសេសសម្រាប់ថវិកាជាតិ និង ថវិកាសម្រាប់រដ្ឋសភា

ប្រការ ៣០ :

សេចក្តីព្រាងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុត្រូវញែក និងបំបែកជាលំអិតឲ្យបានច្បាស់លាស់តាមការកំណត់ក្នុងច្បាប់ស្តីពីរបបគ្រប់គ្រងថវិកា និងប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៧ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។

ប្រការ ៣១ ថ្មី (ពីរ) :

សេចក្តីស្នើថវិការបស់រដ្ឋសភា ត្រូវកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភា ហើយត្រូវបញ្ជូនទៅក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីបញ្ចូលក្នុងគម្រោងថវិកាជាតិ ។

របាយការណ៍ទូទាត់ចំណាយថវិការបស់រដ្ឋសភានៅរាល់ដំណាច់ឆ្នាំ ត្រូវដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភាពិនិត្យសម្រេច ហើយត្រូវបញ្ជូនទៅក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីរៀបចំបញ្ចូលក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការទូទាត់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ។

ជំពូកទី ៩
អំពីសំណួរ និង ចម្លើយ

ប្រការ ៣២ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្រមានសិទ្ធិដាក់សំណួរដល់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ សំណួរនេះត្រូវសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរប្រគល់ជូនតាមរយៈប្រធានរដ្ឋសភា ។

ចម្លើយអាចធ្វើឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីមួយរូប ឬច្រើនរូប អាស្រ័យដោយបញ្ហាដែលបានចោទឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋមន្ត្រីមួយរូប ឬច្រើនរូប ។ បើបញ្ហាពាក់ព័ន្ធដល់នយោបាយទូទៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នាយករដ្ឋមន្ត្រីត្រូវឆ្លើយផ្ទាល់ខ្លួន ។

ចម្លើយរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ឬរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី អាចធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់ ឬសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ចម្លើយខាងលើនេះត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃបន្ទាប់ពីបានទទួលសំណួរ ។

ចំពោះចម្លើយផ្ទាល់មាត់ ប្រធានរដ្ឋសភាអាចសម្រេចបើកឲ្យមាន ឬមិនឲ្យមានការជជែកដេញដោល ។ បើគ្មានការបើកឲ្យជជែកដេញដោលទេ នោះចម្លើយរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ឬរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រីនឹងបញ្ចប់សំណួរតែម្ដង ។

ប្រការ ៣៣ ថ្មី :

តំណាងរាស្ត្រដែលបានតាំងសំណួរចំពោះរដ្ឋមន្ត្រីណាមួយ អាចសុំដកលិខិតតាំងសំណួររបស់ខ្លួនចេញបាន ។

តំណាងរាស្ត្រឯទៀតអាចទទួលពាក្យសុំតាំងសំណួរដែលដកចេញហើយនោះទៅជូនប្រធានរដ្ឋសភាសាជាថ្មីទៀតបាន កាលបើយល់ឃើញថាចាំបាច់ ។

បើមានការបើកឲ្យជជែកដេញដោល ម្ចាស់សំណួរ វាគ្មិនឯទៀត និងរដ្ឋមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ នាយករដ្ឋមន្ត្រីអាចជជែកប្ដូរយោបល់ក្នុងរយៈពេលដែលមិនអាចលើសពីមួយពេលប្រជុំឡើយ ។ រដ្ឋសភាកំណត់ទុកពេលមួយថ្ងៃក្នុងមួយសប្ដាហ៍សម្រាប់ចោទសួររាជរដ្ឋាភិ-បាល ។ ការប្រជុំនេះមិនទាមទារកូរ៉ុមទេ ។

បើសំណួរ ចំលើនាយករដ្ឋមន្ត្រី នាយករដ្ឋមន្ត្រី ឬតំណាង ក្នុងករណីនាយក-រដ្ឋមន្ត្រីមានធុរៈត្រូវមកឆ្លើយសំណួរ ។

បើសំណួរ ចំលើសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាលរូបណា សមាជិករូបនោះ ត្រូវមកឆ្លើយសំណួរនៅរដ្ឋសភា ។

ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សម័យប្រជុំសម្រាប់ឆ្លើយសំណួរខាងលើនេះ មិនអាចបើកលទ្ធភាពឲ្យមានការបោះឆ្នោតប្រភេទណាមួយបានឡើយ ។

ប្រការ ៣៤ :

គណៈកម្មការទាំងឡាយរបស់រដ្ឋសភាអាចអញ្ជើញរដ្ឋមន្ត្រី ឬវរជនណាមួយមកបំភ្លឺអំពីបញ្ហាអ្វីមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ។

ប្រការ ៣៥ ថ្មី :

រដ្ឋសភាអាចទម្លាក់សមាជិកគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឬទម្លាក់រាជរដ្ឋាភិបាលពីតំណែងដោយអនុម័តញត្តិបន្ទោស តាមសំឡេងឆ្នោតភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ។

ញត្តិបន្ទោសរាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវបានលើកឡើងជូនរដ្ឋសភាដោយតំណាងរាស្ត្រ

ចំនួនសាមសិបនាក់យ៉ាងតិច ទើបរដ្ឋសភាអាចលើកមកពិភាក្សាបាន ។

ជំពូកទី ១០
អំពីការបញ្ចេញមតិ

ប្រការ ៣៦ ថ្មី :

ក្នុងបញ្ហាទាំងឡាយដែលរដ្ឋសភាត្រូវពិនិត្យ រដ្ឋសភាបញ្ចេញមតិដោយវិធី ៣ យ៉ាង គឺដោយលើកដៃ ដោយបោះឆ្នោតចំហ ឬបោះឆ្នោតសម្ងាត់ ។

វិធីបញ្ចេញមតិដោយលើកដៃ ឬដោយបោះឆ្នោតចំហ ខាងលើនេះអាចធ្វើឡើងតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិច ។

ប្រការ ៣៧ :

ចំពោះការបញ្ចេញមតិដោយវិធីលើកដៃ ប្រធាន និងលេខាធិការទាំងឡាយជាអ្នករាប់ចំនួនសមាជិកដែលលើកដៃ ។ បើប្រធាន និងលេខាធិការទាំងនោះឃើញថា ការបញ្ចេញមតិមិនបានលទ្ធផលច្បាស់លាស់ទេនោះ ត្រូវបញ្ចេញមតិ និងរាប់សាជាថ្មីទៀត ។

ប្រការ ៣៨ ថ្មី :

កាលបើការបញ្ចេញមតិដោយវិធីលើកដៃបានធ្វើពីរដងហើយ នៅតែមិនទាន់បានលទ្ធផលច្បាស់លាស់ទេនោះ ត្រូវប្រើវិធីបោះឆ្នោតជាចំហ ។

វិធីបោះឆ្នោតចំហនេះត្រូវធ្វើដូចតទៅ :

អាជ្ញាសភាកាន់ហិបឆ្នោតដើរទទួលប្រមូលយកសន្លឹកឆ្នោតពីសមាជិករដ្ឋសភា ។ សមាជិករដ្ឋសភាត្រូវសរសេរឈ្មោះខ្លួន លើសន្លឹកឆ្នោតនោះ ។ សន្លឹកឆ្នោតមានបីយ៉ាង : ពណ៌សសម្គាល់ថា ព្រម ពណ៌ខៀវសម្គាល់ថាមិនព្រម និងពណ៌សឆ្នូតខៀវសម្គាល់ថាអនុបវាទ ។

ក្រោយពីបោះឆ្នោតរួចស្រេចហើយ លេខាធិការរាប់សន្លឹកឆ្នោត ។ ដល់រាប់សន្លឹកឆ្នោតរួចហើយ ប្រធានរដ្ឋសភាត្រូវប្រកាសលទ្ធផលជូនអង្គសភាស្ដាប់ ។

ប្រការ ៣៩ :

វិធីបោះឆ្នោតចំហនៅវេទិកាប្រព្រឹត្តទៅដូចតទៅនេះ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្រម្នាក់ៗ ដើរយកសន្លឹកឆ្នោតមកបោះក្នុងហិបដែលដាក់នៅ

លើវេទិកា ។

វិធីនេះនឹងយកមកប្រើបាន លុះត្រាតែមានអ្នកតំណាងរាស្ត្រ ១០នាក់យ៉ាងតិចស្នើសុំ ។

ប្រការ ៤០ ថ្មី :

វិធីបោះឆ្នោតសម្ងាត់ត្រូវតែប្រើក្នុងការជ្រើសតាំង ការសម្ដែងការទុកចិត្ត និងក្នុងការអនុម័តញត្តិបន្ទោស វៀរលែងតែមានកំណត់ក្នុងច្បាប់ធម្មនុញ្ញបន្ថែមសំដៅជានានូវដំណើរការជាប្រក្រតីនៃស្ថាប័នជាតិ ។

ការអនុម័តច្បាប់ធ្វើវិសោធនកម្មរដ្ឋធម្មនុញ្ញ អាចប្រព្រឹត្តដោយវិធីបោះឆ្នោតសម្ងាត់ដែរ ។

ប្រការ ៤១ ថ្មី :

ការអនុម័តទាំងឡាយត្រូវយកតាមមតិភាគច្រើន ដែលមានកំណត់ក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។ ក្រៅពីនេះមតិភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ត្រូវទុកជាបានការ វៀរលែងតែមានការកំណត់ក្នុងច្បាប់ដោយឡែក ។

ប្រការ ៤២ :

បើចំនួនមតិយល់ព្រម និងចំនួនមតិមិនយល់ព្រមស្មើគ្នា ការបោះឆ្នោតត្រូវធ្វើម្តងទៀត។ បើលទ្ធផលនៃការបោះឆ្នោតលើកទី ២ នៅតែស្មើគ្នា ត្រូវទុកថារដ្ឋសភាមិនយល់ព្រម ។

ប្រការ ៤៣ :

ក្រោយបានលទ្ធផលនៃការបញ្ចេញមតិរួចហើយ ប្រធានរដ្ឋសភាត្រូវប្រកាសថា រដ្ឋសភាបានអនុម័តយល់ព្រមហើយ ឬថា រដ្ឋសភាបានអនុម័តមិនយល់ព្រមទេ ។

ជំពូកទី ១១
អំពីការប្រកាសការប្រញាប់

ប្រការ ៤៤ :

សេចក្តីព្រាងច្បាប់ សេចក្តីស្នើច្បាប់ ឬញត្តិណាមួយដែលត្រូវបានប្រកាសថាជាការប្រញាប់ ត្រូវចុះក្នុងរបៀបវារៈពិភាក្សាមុនគេ ។

ប្រការ ៤៥ :

ការប្រញាប់នេះ អាចស្នើសុំឡើងដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ដោយម្ចាស់សេចក្ដីស្នើច្បាប់ ឬដោយម្ចាស់ញត្តិ ។

រដ្ឋសភាត្រូវសម្រេចលើពាក្យសុំដែលមានចែងក្នុងប្រការខាងលើនេះ ។

ប្រការ ៤៦ :

អ្នកសុំឲ្យប្រកាសទុកជាការប្រញាប់ត្រូវជូនហេតុផលមកផង ។ ប្រធាននាំសេចក្ដីនោះទៅថ្លែងជម្រាបរដ្ឋសភា ហើយរដ្ឋសភាសម្រេចថាយល់ព្រមទុកជាការប្រញាប់ ឬមិនយល់ព្រម ។

ជំពូកទី ១២ ថ្មី
អំពីរបៀបប្រជុំ និង ថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយ

ប្រការ ៤៧ ថ្មី (**ចឺ**) :

ការប្រជុំរដ្ឋសភានឹងយកជាការបានលុះត្រាតែមាន :

ក-កូរ៉ុមលើសពីពីរភាគបីនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល សម្រាប់ការអនុម័តទាំងឡាយណា ដែលតម្រូវឱ្យយកមតិភាគច្រើនពីរភាគបីនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ។

ខ-កូរ៉ុមលើសពីពាក់កណ្ដាលនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល សម្រាប់ការអនុម័តទាំងឡាយណា ដែលតម្រូវឱ្យយកមតិភាគច្រើនដោយប្រៀប ឬយកមតិភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ។

សមាជិកដែលអវត្តមានត្រូវបានចុះក្នុងបញ្ជីអវត្តមាន ហើយបញ្ជីនេះត្រូវបានប្រកាសដោយប្រធានដោយបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុផង ។

ប្រធានរដ្ឋសភាត្រូវផ្អាកការប្រជុំ បើកូរ៉ុមមិនគ្រប់ក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) នាទី បន្ទាប់ពីហួសពេលកំណត់នៃការចាប់ផ្ដើមប្រជុំ ។

ប្រការ ៤៨ ថ្មី (**ចឺ**) :

តំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយ ដែលមានអាសនៈក្នុងរដ្ឋសភាចាប់ពី ៥ (ប្រាំ) ភាគរយឡើងទៅ ត្រូវរៀបចំថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយ តាមគណបក្សនយោបាយនីមួយៗ ។ ថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយ មានសមាសភាពយ៉ាងច្រើន ៣ (បី) រូប ដោយត្រូវមានប្រធាន ១ (មួយ) រូប ។ បញ្ជីរាយនាម

របស់ថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយត្រូវផ្ញើជូនប្រធានរដ្ឋសភា ។ ថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយមានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម :

-ធ្វើការដឹកនាំតំណាងរាស្ត្ររបស់គណបក្ស ដើម្បីធ្វើឲ្យការងារពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយបានប្រព្រឹត្តទៅស្របតាមកម្មវិធីនយោបាយ និងគោលការណ៍នានារបស់គណបក្ស ។

-ធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រគណបក្សនយោបាយ ដែលមានអាសនៈក្នុងរដ្ឋសភា ដើម្បីធ្វើឲ្យការងារពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយបានប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន និងធានាបាននូវផលប្រយោជន៍របស់ជាតិ និងប្រជាពលរដ្ឋ ។

រដ្ឋសភាត្រូវផ្តល់ឲ្យថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយនូវមធ្យោបាយសមស្របដើម្បីថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយបំពេញតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនបានល្អនៅក្នុងរដ្ឋសភា ។

ប្រធានក្រុមតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយក្រៅរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានអាសនៈក្នុងរដ្ឋសភាចាប់ពី ២៥ (ម្ភៃប្រាំ) ភាគរយឡើងទៅ មានឈ្មោះហៅថា ប្រធានក្រុមតិភាគតិចនៅរដ្ឋសភា។ ប្រធានក្រុមតិភាគតិចជាគូសន្ទនាជាមួយនឹងប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាប្រទេសជាតិ ។ ប្រធានក្រុមតិភាគតិច មានឋានៈស្មើនាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

អាសនានុក្រមនៃក្រុមតំណាងរាស្ត្រ ត្រូវរៀបជាក្រុមៗ តាមគណបក្សនយោបាយពីមុខទៅក្រោយ ។ ក្រុមនីមួយៗ ត្រូវមានសមាជិកយ៉ាងតិចដប់រូប ។ តំណាងរាស្ត្រមួយរូបអាចចូលជាសមាជិករបស់ក្រុមតែមួយប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រុមនីមួយៗ ត្រូវមានប្រធានមួយរូប អនុប្រធានមួយរូប ។ គណបក្សនយោបាយណាមានអាសនៈតិចជាងដប់ ត្រូវជ្រើសរើសក្រុមណាមួយដែលខ្លួនពេញចិត្តនៅជាមួយ ។ បញ្ជីរាយនាមរបស់ក្រុមតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយត្រូវផ្ញើជូនប្រធានរដ្ឋសភា ។

ប្រការ ៤៩ :

ការកំណត់ថ្ងៃប្រជុំ ត្រូវធ្វើជាលិខិតផ្ញើទៅជូនអ្នកតំណាងរាស្ត្រ ។ បើការកំណត់ដោយផ្ទាល់មាត់ក្នុងពេលប្រជុំ ការកំណត់នេះ ត្រូវធ្វើជាលិខិតផ្ញើទៅជូនអ្នកតំណាងរាស្ត្រដែលមិនបានមកប្រជុំ ។

តាមធម្មតា ពេលប្រជុំត្រូវកំណត់យ៉ាងតិច ២ថ្ងៃមុន វៀរលែងតែក្នុងការប្រញាប់ ។

របស់ថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយត្រូវផ្ញើជូនប្រធានរដ្ឋសភា ។ ថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយមានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម :

-ធ្វើការដឹកនាំតំណាងរាស្ត្ររបស់គណបក្ស ដើម្បីធ្វើឲ្យការងារពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយបានប្រព្រឹត្តទៅស្របតាមកម្មវិធីនយោបាយ និងគោលការណ៍នានារបស់គណបក្ស ។

-ធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រគណបក្សនយោបាយ ដែលមានអាសនៈក្នុងរដ្ឋសភា ដើម្បីធ្វើឲ្យការងារពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយបានប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន និងធានាបាននូវផលប្រយោជន៍របស់ជាតិ និងប្រជាពលរដ្ឋ ។

រដ្ឋសភាត្រូវផ្តល់ឲ្យថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយនូវមធ្យោបាយសមស្របដើម្បីថ្នាក់ដឹកនាំតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយបំពេញតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនបានល្អនៅក្នុងរដ្ឋសភា ។

ប្រធានក្រុមតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយក្រៅរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានអាសនៈក្នុងរដ្ឋសភាចាប់ពី ២៥ (ម្ភៃប្រាំ) ភាគរយឡើងទៅ មានឈ្មោះហៅថា ប្រធានក្រុមមតិភាគតិចនៅរដ្ឋសភា។ ប្រធានក្រុមមតិភាគតិចជាគូសន្ទនាជាមួយនឹងប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាប្រទេសជាតិ ។ ប្រធានក្រុមមតិភាគតិច មានឋានៈស្មើនាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

អាសនានុក្រមនៃក្រុមតំណាងរាស្ត្រ ត្រូវរៀបជាក្រុមៗ តាមគណបក្សនយោបាយពីមុខទៅក្រោយ ។ ក្រុមនីមួយៗ ត្រូវមានសមាជិកយ៉ាងតិចដប់រូប ។ តំណាងរាស្ត្រមួយរូបអាចចូលជាសមាជិករបស់ក្រុមតែមួយប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រុមនីមួយៗ ត្រូវមានប្រធានមួយរូប អនុប្រធានមួយរូប ។ គណបក្សនយោបាយណាមានអាសនៈតិចជាងដប់ ត្រូវជ្រើសរើសក្រុមណាមួយដែលខ្លួនពេញចិត្តនៅជាមួយ ។ បញ្ជីរាយនាមរបស់ក្រុមតំណាងរាស្ត្រនៃគណបក្សនយោបាយត្រូវផ្ញើជូនប្រធានរដ្ឋសភា ។

ប្រការ ៤៩ :

ការកំណត់ថ្ងៃប្រជុំ ត្រូវធ្វើជាលិខិតផ្ញើទៅជូនអ្នកតំណាងរាស្ត្រ ។ បើការកំណត់ដោយផ្ទាល់មាត់ក្នុងពេលប្រជុំ ការកំណត់នេះ ត្រូវធ្វើជាលិខិតផ្ញើទៅជូនអ្នកតំណាងរាស្ត្រដែលមិនបានមកប្រជុំ ។

តាមធម្មតា ពេលប្រជុំត្រូវកំណត់យ៉ាងតិច ២ថ្ងៃមុន វៀរលែងតែក្នុងការប្រញាប់ ។

ប្រការ ៥០ :

លិខិតអញ្ជើញត្រូវមានភ្ជាប់ទៅជាមួយនូវរបៀបវារៈប្រជុំ វៀរលែងតែក្នុងការប្រញាប់ ។

ប្រការ ៥១ ថ្មី :

ក្នុងករណីដែលប្រធាន ឬអនុប្រធានរដ្ឋសភាលាលែងពីមុខតំណែង ឬអនិច្ចកម្ម រដ្ឋសភាត្រូវបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងប្រធាន ឬអនុប្រធានថ្មី ។

ប្រការ ៥២ :

បើមានបញ្ហាអ្វីនឹងថ្លែងជម្រាបរដ្ឋសភានោះ ប្រធានអាចថ្លែងមុននឹងចាប់ធ្វើការតាមរបៀបវារៈ ។

ប្រការ ៥៣ :

តាមធម្មតា ការប្រជុំត្រូវដំណើរការជាលំដាប់តាមរបៀបវារៈ វៀរលែងតែក្នុងពេលប្រជុំខ្លះ ដែលអង្គសភាសម្រេចផ្សេងពីនេះ ។

មុននឹងចាប់ផ្តើមសម័យប្រជុំ រដ្ឋសភាអនុម័តរបៀបវារៈ និងសមាសភាពគណៈលេខាសម្រាប់សម័យប្រជុំ ។

ប្រការ ៥៤ :

បើប្រធានយល់ឃើញថាជាការមានប្រយោជន៍ ឬជាការចាំបាច់ ឬបើមានអ្នកតំណាងរាស្ត្រ ១០ នាក់យ៉ាងតិចស្នើសុំ ប្រធានអាចលើកពេលប្រជុំបាន ។

ប្រការ ៥៥ ថ្មី :

តំណាងរាស្ត្រក្នុងក្រុមនីមួយៗ ត្រូវសុំតាមរយៈតំណាងក្រុមរបស់ខ្លួន ហើយទទួលសេចក្តីអនុញ្ញាតពីប្រធានរដ្ឋសភាជាមុនសិន ទើបនិយាយបាន ។

ប្រការ ៥៦ ថ្មី :

តាមធម្មតា លេខាធិការត្រូវកត់ឈ្មោះតំណាងរាស្ត្រក្នុងក្រុមនីមួយៗ ដែលសុំនិយាយជាលំដាប់តាមសុំមុន សុំក្រោយ ។

ប្រការ ៥៧ :

ក្នុងការជជែកពិភាក្សា វាគ្មិនត្រូវនិយាយឆ្លាស់គ្នា អ្នកគាំទ្រនិយាយម្តង រួចអ្នក

ជំទាស់និយាយម្តង ។

ប្រការ ៥៨ ថ្មី :

តាមគោលការណ៍ រយៈពេលនិយាយសម្រាប់តំណាងរាស្ត្រក្នុងក្រុមនីមួយៗ ត្រូវមានកំណត់ ហើយត្រូវនិយាយតែពីប្រធានបទដែលកំពុងពិភាក្សា ។ បើនិយាយក្រៅប្រធានបទ ប្រធានត្រូវរំលឹកឲ្យធ្វើតាមរបៀបខាងលើនេះវិញ ។ បើតំណាងរាស្ត្រក្នុងក្រុមនោះ នៅចចេសនិយាយក្រៅប្រធានបទដដែល ប្រធានអង្គប្រជុំអាចបញ្ឈប់ វាគ្មិននោះកុំឲ្យនិយាយបន្តទៅទៀត ។

ប្រការ ៥៩ ថ្មី :

តាមធម្មតា តំណាងរាស្ត្រក្នុងក្រុមដែលបានចុះឈ្មោះ សុំនិយាយ និយាយបានម្តងនាទីយ៉ាងយូរ ។ តំណាងរាស្ត្រក្នុងក្រុម ដែលគ្រាន់តែសុំឆ្លើយតបនិយាយបានតែប្រាំនាទីទេ ។

បើប្រធានយល់ឃើញថាជាការចាំបាច់ ឬជាការមាន ប្រយោជន៍ក្នុងការពិភាក្សានោះ ប្រធានអាចអនុញ្ញាតបន្ថែមពេលឲ្យនិយាយដប់នាទីទៀតបាន ។ ការបន្ថែមនេះអាចអនុញ្ញាតឲ្យបន្តបានពីរដងក្នុងប្រធានបទដដែល ។

តំណាងរាស្ត្រឯទៀតក្នុងក្រុមជាមួយ មានសិទ្ធិសុំបញ្ចេញមតិបន្ថែមក្នុងប្រធានបទដដែល និងក្នុងរយៈពេលដែលនៅសល់ពីការកំណត់ខាងលើ ។

ប្រការ ៦០ ថ្មី :

បទប្បញ្ញត្តិអំពីការចុះឈ្មោះសុំនិយាយជាលំដាប់គ្នា និងអំពីកំណត់រយៈពេលនិយាយនេះ ប្រើសម្រាប់តែតំណាងរាស្ត្រក្នុងក្រុម មិនត្រូវប្រើសម្រាប់ម្ចាស់សេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឬម្ចាស់សេចក្តីស្នើច្បាប់ទេ ។

ប្រការ ៦១ :

បើមានការជ្រួលច្របល់ក្នុងពេលប្រជុំ ហើយប្រធានហាមពុំស្តាប់នោះ ប្រធានអាចលើកពេលប្រជុំ ដោយក្រោកដើរចេញពីសាលប្រជុំ ។

ប្រការ ៦២ :

ហាមមិនឲ្យនិយាយកាត់ពាក្យអ្នកដទៃ មិនឲ្យនិយាយវាយប្រហារលើបុគ្គល

មិនឲ្យសំដែងអាការៈផ្សេងៗ ដែលនាំឲ្យខូចសណ្តាប់ធ្នាប់ ។

ជំពូកទី ១៣
អំពីការរក្សាសេចក្តីស្ងប់ក្នុងពេលប្រជុំ

ប្រការ ៦៣ :

ប្រធានរដ្ឋសភាមានភារៈរក្សាការពារ មិនឲ្យមានភយន្តរាយខាងក្នុងក្តី មកពីខាងក្រៅក្តីដែលកើតមានឡើងដល់រដ្ឋសភា ។ ដើម្បីធ្វើឲ្យសម្រេចកិច្ចនេះ ប្រធានរដ្ឋសភាអាចប្រើកម្លាំងនគរបាល ឬសុំអន្តរាគមន៍ពីកម្លាំងទ័ព ។

ប្រការ ៦៤ :

ការថែរក្សាការពារសេចក្តីសុខសាន្តរបស់រដ្ឋសភា ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រធានរដ្ឋសភាក្នុងនាមរដ្ឋសភា ។ ជាគោលការណ៍ប្រធានរដ្ឋសភាអនុញ្ញាតឲ្យសាធារណជនចូលក្នុងសាលប្រជុំបាន តាមចំនួនកន្លែងដែលមាន ។ ប៉ុន្តែបើជនណាធ្វើឲ្យរង្កៀសតាមវិធីណាក្តីដល់ការពិភាក្សារបស់អង្គសភា ប្រធានអាចបញ្ជាឲ្យបណ្តេញចេញភ្លាម ។

ប្រការ ៦៥ :

កាលបើអង្គសភាសម្រេចថាត្រូវប្រជុំជាសម្ងាត់នោះ មុននឹងបើកពេលប្រជុំប្រធានរដ្ឋសភានិងលេខាធិការត្រូវត្រួតមើលឲ្យជាក់ច្បាស់ជាមុនសិនថា ពិតជាគ្មានមនុស្សដទៃនៅក្នុងបន្ទប់ប្រជុំទេ ។

ជំពូកទី ១៤
អំពីការខានមកប្រជុំ

ប្រការ ៦៦ :

ក្នុងពេលប្រជុំនីមួយៗ លេខាធិការស្រង់ឈ្មោះអ្នកតំណាងរាស្ត្រដែលអវត្តមានដោយបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃអវត្តមាននេះ ។

ប្រការ ៦៧ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្រមិនអាចអវត្តមាន ដោយមិនមានការអនុញ្ញាតពីប្រធានរដ្ឋសភាបានឡើយ ។

ប្រការ ៦៨ :

ប្រធានអាចអនុញ្ញាតឲ្យសមាជិករដ្ឋសភាឈប់បានយ៉ាងយូរបំផុតទាំងអស់ ១៥ថ្ងៃ ក្នុងសម័យប្រជុំនីមួយៗ ។ ការឈប់លើសពី ១៥ថ្ងៃ ត្រូវសុំឲ្យអង្គសភាអនុម័តយល់ព្រម ។

ប្រការ ៦៩ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្ររូបណាដែលអវត្តមានដោយមូលហេតុមានជម្ងឺរយៈពេល៥ថ្ងៃជាប់ៗគ្នា ត្រូវមានសំបុត្រពេទ្យយកមកជាសំអាង ។

ប្រការ ៧០ :

តំណាងរាស្ត្រណាឈប់ខានមកប្រជុំលើសពីបីថ្ងៃ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ត្រូវកាត់ប្រាក់បំណាច់រដ្ឋសភា ចំពោះថ្ងៃដែលអវត្តមាននោះ ។

ប្រការ ៧១ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្ររូបណា បានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យឈប់ ហើយឈប់លើសចំនួនថ្ងៃអនុញ្ញាតនោះ ត្រូវកាត់ប្រាក់បំណាច់ចំពោះថ្ងៃដែលឈប់លើសពីការអនុញ្ញាត ។

ប្រការ ៧២ :

កាលបើមានសេចក្តីអញ្ជើញមកប្រជុំតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃប្រការ ៤៩ ហើយ អ្នកតំណាងរាស្ត្រមិនបានមកប្រជុំដោយឥតមានមូលហេតុយកជាការបាន អ្នកតំណាងរាស្ត្រនោះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដូចខាងក្រោមនេះ :

ក-ការខានមកប្រជុំលើសពី ២ថ្ងៃ ត្រូវព្រមាន ។

ខ-បើបានទទួលការព្រមានដល់ទីលំនៅហើយ ហើយនៅតែមិនចូលមកប្រជុំនោះ ត្រូវកាត់ប្រាក់បំណាច់រដ្ឋសភា តាមចំនួនថ្ងៃអវត្តមាន ។ ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យនេះ ត្រូវប្រគល់ដល់ទីលំនៅរបស់សាមីខ្លួន ។

គ-បើបានទទួលដំណឹងលើកក្រោយនេះហើយ ហើយនៅតែមិនចូលមកប្រជុំ ឬមិនផ្តល់សេចក្តីដោះសារដោយមានមូលហេតុយកជាការបាននោះ ត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យទី ៣ គឺកាត់ប្រាក់បំណាច់រដ្ឋសភាតាមចំនួនថ្ងៃអវត្តមាន ហើយថែមទាំងបណ្តេញចេញពីការប្រជុំចំនួន ១៥ថ្ងៃ ។

បើបានទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យទាំង៣យ៉ាងខាងលើនេះហើយ ហើយក្នុងរវាងមួយខែក្រោយមក អ្នកតំណាងរាស្ត្រដដែលនៅតែប្រព្រឹត្តខុសទៀត ត្រូវធ្វើទណ្ឌកម្ម

ខាងវិន័យជាទម្ងន់ ដោយកាត់ប្រាក់បំណាច់តាមចំនួនថ្ងៃដែលអវត្តមាន និងបណ្តេញពីការប្រជុំរយៈពេលមួយខែ ប្រកាសផ្សាយដល់មហាជននៅក្នុងមណ្ឌលនៃអ្នកតំណាងរាស្ត្រ ដែលបានប្រព្រឹត្តខុស ។

គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភាជាអ្នកដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដោយស្វ័យ-ប្រវត្តិ កាលបើបានដឹងច្បាស់ថា ហេតុដែលខានមកប្រជុំនោះមិនអាចយកជាការបាន វៀរលែងតែករណីដែលរដ្ឋសភា បានទទួលពាក្យតវ៉ាសមហេតុផលអំពីសាមីខ្លួនក្នុងពេលប្រជុំពេញអង្គ ។

ជំពូកទី ១៥
អំពីវិន័យ

ប្រការ ៧៣ :

ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដែលយកមកប្រើចំពោះអ្នកតំណាងរាស្ត្រមានដូចតទៅ :

ក-ក្រើនរំលឹក

ខ-ក្រើនរំលឹកដោយចុះក្នុងកំណត់ហេតុ

គ-បន្ទោស

ឃ-បន្ទោសហើយបណ្តេញចេញមួយរយៈពេលពីសាលប្រជុំ ។

ប្រការ ៧៤ :

ប្រធានរដ្ឋសភាត្រូវក្រើនរំលឹកវាគ្មិនណាដែលប្រព្រឹត្តខុស ឬអ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលធ្វើឲ្យខូចសណ្តាប់ធ្នាប់ ដោយល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃប្រការ ៦២ នៃបទបញ្ជាផ្ទៃ-ក្នុងនេះ ។

ប្រការ ៧៥ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលត្រូវបានក្រើនរំលឹកមួយដងហើយ ហើយនៅតែប្រព្រឹត្តខុសដដែលទៀតនៅក្នុងពេលប្រជុំតែមួយ នោះប្រធានរដ្ឋសភាត្រូវក្រើនរំលឹកម្តងទៀត ដោយចុះសេចក្តីក្រើនរំលឹកនោះទុកក្នុងកំណត់ហេតុនៃអង្គប្រជុំ ។

ប្រការ ៧៦ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលត្រូវបានក្រើនរំលឹក ហើយមានចុះក្នុងកំណត់ហេតុផង ត្រូវបានកាត់ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំខែចំនួនមួយភាគបួន ។

ប្រការ ៧៧ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្រដែលត្រូវបន្ទោសនោះគឺ :

ក-អ្នកតំណាងរាស្ត្រណា ដែលប្រធានបានក្រើនរំលឹកព្រមទាំងចុះសេចក្តីក្នុងកំណត់ហេតុហើយ ហើយនៅតែមិនរាងចាល ។

ខ-អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលត្រូវបានក្រើនរំលឹក ៣ដងហើយ ហើយនៅតែធ្វើខុសដដែលក្នុងវេលា ៣០ថ្ងៃ ។

គ-អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលនាំអាទិ៍ឲ្យមានការជ្រួលច្របល់ក្នុងសាលប្រជុំ ឬនាំអាទិ៍អ្នកតំណាងរាស្ត្រច្រើនគ្នាកុំឲ្យរួមធ្វើការក្នុងរដ្ឋសភា ។

ឃ-អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលជេរប្រមាថមើលងាយ ឬបង្កជម្លោះ ឬគំរាមកំហែងអ្នកតំណាងរាស្ត្រឯទៀត ។

ប្រការ ៧៨ :

អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលត្រូវបន្ទោស ហើយបណ្តេញចេញមួយរយៈពេលពីអង្គប្រជុំគឺ :

ក-អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលត្រូវបន្ទោសហើយនៅតែមិនរាងចាល ។

ខ-អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលញុះញង់ឲ្យប្រើហិង្សា ។

គ-អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលជេរប្រមាថមើលងាយរដ្ឋសភា ឬប្រធានរដ្ឋសភា ។

ឃ-អ្នកតំណាងរាស្ត្រណាដែលប្រព្រឹត្តខុសដោយប្រមាថមើលងាយព្រះមហាក្សត្រ ។

ប្រការ ៧៩ :

ការបន្ទោស ឬការបន្ទោសហើយបណ្តេញចេញផង ត្រូវអនុម័តដោយអង្គសភាតាមវិធីលើកដៃ ឬបោះឆ្នោតចំហ តាមសេចក្តីស្នើពីប្រធានរដ្ឋសភា ។

ប្រការ ៨០ :

ការបន្ទោសនាំឲ្យទទួលទណ្ឌកម្មដូចតទៅ :

ក-កាត់ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំខែចំនួនហាសិបភាគរយ

ខ-ប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈនូវសម្រង់កំណត់ហេតុបន្ទោស ព្រមទាំងយកទៅបោះពុម្ព ហើយបិទនៅគ្រប់ឃុំក្នុងមណ្ឌលរបស់អ្នកតំណាងរាស្ត្រដែលមានកំហុស ។

ប្រការ ៨១ :

ការបន្ទោសហើយបណ្តេញផងនាំឲ្យទទួលទណ្ឌកម្មដូចតទៅ :

ក-កាត់ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំខែហាសិបភាគរយក្នុងរយៈពេល ២ខែ ។

ខ-ប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈនូវសម្រង់កំណត់ហេតុបន្ទោស ព្រមទាំងយកទៅបោះពុម្ព ហើយបិទនៅគ្រប់ឃុំក្នុងមណ្ឌលរបស់អ្នកតំណាងរាស្ត្រដែលមានកំហុស ។

គ-ហាមមិនឲ្យចូលមកធ្វើការក្នុងរដ្ឋសភាក្នុងវេលា ១៥ ពេលប្រជុំជាបន្តបន្ទាប់ ។

ជំពូកទី ១៦
អំពីការសុំកែប្រែបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា

ប្រការ ៨២ ថ្មី :

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះនឹងកែប្រែបាន លុះត្រាតែមានសេចក្តីស្នើសុំពីអ្នកតំណាងរាស្ត្រមួយភាគបួនយ៉ាងតិចនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ហើយត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមដោយសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល ។

ជំពូកទី ១៧
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

ប្រការ ៨៣ ថ្មី :

អាសនៈរបស់តំណាងរាស្ត្រដែលនៅទំនេរ ដោយសុំលាលែង ដោយបោះបង់ចោលការងារចំនួនបីខែគ្មានការអនុញ្ញាត ដោយទទួលមរណភាព ដោយប្រាសចាកសមាជិកភាពរដ្ឋសភា ឬដោយប្រាសចាកសមាជិកភាពពីគណបក្សជាប់ឆ្នោត ត្រូវបំពេញជំនួសដោយតំណាងរាស្ត្រថ្មីលំដាប់លេខរៀងបន្ទាប់ ដែលជ្រើសរើសក្នុងបញ្ជីបេក្ខជនឈរឈ្មោះតំណាងគណបក្សក្នុងមណ្ឌលជាមួយគ្នា ។

គណៈកម្មការរៀបរៀង
បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់រដ្ឋសភា

១-ឯកឧត្តម **អ៊ឹង គៀត** ប្រធាន

២-ឯកឧត្តម **ចែម ស្ងួន** អនុប្រធាន

៣-ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **តាវ សេងហួរ** អ្នករាយការណ៍

៤-ឯកឧត្តម **យូ ហុកគ្រី** សមាជិក

៥-ឯកឧត្តម **ចៅ ប៉េងលាត** សមាជិក

៦-ឯកឧត្តម **ឈួរ លាងហួត** សមាជិក

៧-ឯកឧត្តម **អ៊ឹង ហួត** សមាជិក

៨-ឯកឧត្តម **សឺន ស៊ូបៃរ៉ី** សមាជិក

៩-ឯកឧត្តម **ជាម យៀប** សមាជិក

១០-ឯកឧត្តម **កាន់ ម៉ន** សមាជិក

១១-ឯកឧត្តម **ឈាង ឌុន** សមាជិក

១២-ឯកឧត្តម **ម៉ោញូ សាផាន** សមាជិក

១៣-ឯកឧត្តម **ឡូយ ស៊ីមឈាង** សមាជិកបំរុង

១៤-ឯកឧត្តម **ប៊ិន ឈិន** សមាជិកបំរុង

១៥-ឯកឧត្តម **សេរី កុសល** សមាជិកបំរុង

១៦-ឯកឧត្តម **សរ សារឆាត** សមាជិកបំរុង

១៧-ឯកឧត្តម **ប៉ុល ហំម** សមាជិកបំរុង

១៨-ឯកឧត្តម **ឯក សំអុល** សមាជិកបំរុង

១៩-ឯកឧត្តម **ឈឹម សៀកឡេង** សមាជិកបំរុង

គណៈកម្មការពិសេសចំពោះកិច្ច
ដើម្បីកែលំអបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា

១-ឯកឧត្តម	**ខួន ញឹល**	ប្រធាន
២-ឯកឧត្តម	**ម៉ៅញ្ញ សាផាន**	អនុប្រធាន
៣-ឯកឧត្តម	**ឯក សំអុល**	អ្នករាយការណ៍
៤-លោកជំទាវ	**គី លំអង**	សមាជិកា
៥-ឯកឧត្តម	**ប៉ែន បញ្ញា**	សមាជិក
៦-ឯកឧត្តម	**លី ធុជ**	សមាជិក
៧-លោកជំទាវ	**ហូ ណួន**	សមាជិកា
៨-ឯកឧត្តម	**ខៀវ សន**	សមាជិក
៩-ឯកឧត្តម	**លី សុន**	សមាជិក
១០-ឯកឧត្តម	**អោយ ខន**	សមាជិកបំរុង
១១-ឯកឧត្តម	**នាង ស៊ីផុង**	សមាជិកបំរុង
១២-ឯកឧត្តម	**មឹន ស៊ិន**	សមាជិកបំរុង
១៣-ឯកឧត្តម	**ស៊ឹម សុលី**	សមាជិកបំរុង
១៤-លោកជំទាវ	**គ្រួច សំអាន**	សមាជិកាបំរុង

គណៈកម្មការពិសេសចំពោះកិច្ច
ដើម្បីធ្វើវិសោធនកម្ម មាត្រា ៨៨ និងមាត្រា ១១១ថ្មី
នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងប្រការ ៤៧ថ្មី នៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

១-ឯកឧត្តម	**ឡូន ញ៉ិល**	ប្រធាន
២-ឯកឧត្តម	**ម៉ោញ សាផាន**	អនុប្រធាន
៣-ឯកឧត្តម	**ឯក សំអុល**	អ្នករាយការណ៍
៤-ឯកឧត្តម	**ជាម យៀប**	សមាជិក
៥-ឯកឧត្តម	**នាង ស៊ីថុង**	សមាជិក
៦-ឯកឧត្តម	**ហុង សុខហៀង**	សមាជិក
៧-ឯកឧត្តម	**ប៉ែន បញ្ញា**	សមាជិក

សំគាល់

១-បទបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៣ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី១ នីតិកាលទី១ ។

២-វិសោធនកម្មប្រការ ២៩ ប្រការ ៣១ និងប្រការ ៤៧ នៃបទបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៥ នីតិកាលទី ១ ។

៣-វិសោធនកម្មប្រការ ៣៦ និងប្រការ ៣៨ នៃបទបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៣ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៩ នីតិកាលទី ២ ។

៤-វិសោធនកម្មប្រការ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៩ ១០ ១៤ ១៥ ១៧ ២២ ៣១ថ្មី ៣៣ ៤០ ៤១ ៤៨ ៥១ ៥៥ ៥៦ ៥៨ ៥៩ ៦០ និងប្រការ ៨៣ នៃបទបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអនុម័តនៅថ្ងៃទី ១៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ២ នីតិកាលទី ៣ ។

៥-វិសោធនកម្មប្រការ ៤៧ថ្មី នៃបទបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាជាវិសាមញ្ញ នីតិកាលទី ៣ ។

៦-វិសោធនកម្មប្រការ ២ថ្មី ៥ថ្មី ១០ថ្មី ៣៥ ៤៧ថ្មី(ពីរ) និងប្រការ ៨២ នៃបទបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៤ នីតិកាលទី៣ ។

៧-វិសោធនកម្មប្រការ ១៥ថ្មី និងប្រការ ៤៨ថ្មី នៃបទបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអនុម័តនៅថ្ងៃទី ៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៤ នីតិកាលទី ៣ ។

៤-វិសោធនកម្មប្រការ ៦ថ្មី(ពីរ) នៃបទបញ្ញាផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាជាវិសាមញ្ញ នីតិកាលទី ៥ ។

៥-វិសោធនកម្មជំពូកទី១២ ប្រការ៤៨ថ្មី(ពីរ) នៃបទបញ្ញាផ្ទៃក្នុងនៃរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ១៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី ៥ ។